گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۱۰۲۳۷
جمعه ۹ خرداد ۱۴۰۴ ۱:۳۲

اعتراف جنجالی منصوری:

جلیلی فقط یک آلترناتیو اضطراری بود؛ فتاح، مرد اصلی ادامه دولت سیزدهم!

محسن منصوری معاون اجرایی دولت سیزدهم که ریاست ستاد انتخابات جلیلی را در سال ۱۴۰۳ بر عهده داشت،سخنانی را در باره پرویز فتاح گفت که در رسانه ها بازتاب پیدا کرد.

به گزارش خبرنگاران گروه جامعه خبرگزاری گزارش خبر به نقل از روزنامه خراسان، منصوری گفت: «من ابتدا نظرم این بود که آقای فتاح باید در انتخابات حاضر شوند. استدلالم این بود که آقای فتاح باهوش هستند، آذری زبان‌اند و رای منفی ندارند. آقای فتاح نپذیرفتند که در انتخابات وارد شوند. امتداد دولت شهید رئیسی را آقای فتاح می‌توانست پیش ببرد. نگذاشتند آقای فتاح وارد انتخابات شوند و ایشان فرمودند دست از سر ما بردارید. برخی از پدرخواندگان اجازه حضور فتاح در انتخابات ندادند.»

باید گفت که مصاحبه اخیر منصوری، چند نکته مهم داشت؛ نخست آن که، برخلاف آن چه در ظاهر تبلیغات انتخاباتی دیده می‌شود، پرویز فتاح نه تنها یکی از گزینه‌های مطرح برای تداوم مسیر دولت شهید رئیسی بوده، بلکه به گفته منصوری، اصلاً گزینه اصلی و مطلوب بدنه تصمیم‌ساز و حامی دولت سیزدهم نیز محسوب می‌شده است. این گزاره وقتی اهمیت دوچندان می‌یابد که بدانیم اسماعیلی، سخنگوی دولت، در شرایطی وارد عرصه رقابت شد که سعید جلیلی نیز حضور داشت. حال، این پرسش اساسی مطرح می‌شود که اگر جلیلی قرار بود پرچم‌دار ادامه مسیر دولت باشد، چه نیازی به حضور اسماعیلی بود؟ پاسخ این است: اسماعیلی آلترناتیوی اضطراری برای روزهایی بود که حضور فتاح قطعی نمی‌شد؛ یعنی از ابتدا، سناریوی اصلی بر اساس حضور فتاح نوشته شده بود، نه جلیلی.

در گام دوم، منصوری تلویحاً پرده از واقعیتی مهم‌تر برمی‌دارد: جناح موسوم به «امتداد دولت سیزدهم» با وجود در اختیار داشتن محمد مخبر، معاون اول دولت و یکی از اصلی‌ترین چهره‌های رسمی دولت، ترجیح داد تمرکز خود را نه بر او، بلکه بر دعوت مکرر از فتاح معطوف کند. این رفتار، نشانه‌ای روشن از عدم اجماع بر سر چهره‌های موجود در دولت و شکاف پنهانی در بدنه تصمیم‌گیر دولت است.

نکته کلیدی در سومین محور، به شیوه‌ای که منصوری علت عدم حضور پرویز فتاح در انتخابات را بیان می‌کند، بازمی‌گردد. به گفته او، فتاح به دلایلی مشخص، از جمله عدم صدور مجوزهای لازم یا موانع نانوشته، از ورود به رقابت بازماند. اما آن چه این روایت را پیچیده‌تر و پرمعناتر می‌سازد، نحوه مواجهه فتاح با این واقعیت است. او به‌جای یک موضع‌گیری صریح و اعتراضی، ظاهراً کوشیده تا با لحنی آمیخته به کنایه و طعنه نسبت به برخی از دیگر جریان‌های سیاسی، ماجرا را جمع‌وجور و نوعی نارضایتی خاموش اما معنادار را منتقل کند. عبارت «دست از سر ما بردارید» (روایت تلویحی منصوری از زبان فتاح) بیش از آن که صرفاً بیانگر خستگی باشد، نشانه‌ای است از ناراحتی از فضای پرتنش رقابت‌ها.

چهارمین نکته، نشانه یک واقعیت سیاسی در حال شکل‌گیری است: گرچه جلیلی و مخبر هردو به نوعی در میدان رقابت بودند، اما بدنه اجتماعی و بخشی از نیروهای پشت‌پرده جریان حامی دولت، همچنان نگاه خود را به سوی فتاح دوخته‌اند. این نشان می‌دهد که سرمایه سیاسی فتاح در نزد این جریان، نه تنها از دست نرفته، بلکه در غیبت او، حتی مقبولیت گزینه‌های موجود را نیز می تواند دچار چالش کند.

امان از سیاسی بازی های هزینه زا
درهمین راستا اما واکنش های مختلفی به اظهارات محسن منصوری گرفت که بخش هایی از آن را در ادامه می‌خوانید:

- امان از سیاسی بازی‌های هزینه زا که لطمات جبران ناپذیری بر کشور وارد می کند؛ می‌دانسته جناب جلیلی رای منفی دارد و امتداد دولت شهید رئیسی نیز با او امکان پذیر نیست اما بعد از عدم موافقت جناب فتاح نیز حاضر به پذیرش نظر و توصیه خیلی از بزرگان نظام نمی شود!

- این اعترافات منصوری رئیس ستاد جلیلی پس از انتخابات، نه تنها موجب جبران آن چه گذشته نمی‌شود، بلکه تأییدی بر رفتارهای غیرشفاف و سیاسی‌کارانه جریان نزدیک به آقای جلیلی در حق جریان انقلابی است و به همین دلیل است امروز برخی از نیروهای انقلاب، سعید جلیلی را عامل روی کار آمدن حسن روحانی و مسعود پزشکیان می‌دانند.

- جناب آقای مهندس فتاح! ظاهرا این جوان سیاستمدار! کمپین انتخاباتی شما در سال ۱۴۰۷ را آغاز کرده است. لکن مراقبت کنید، آنچه را که امروز در مورد آقای جلیلی گفتند، پس از انتخابات ۱۴۰۷ برای شما نگویند.

- نهایتا منصوری اقرار کرد که جلیلی گزینه مناسب نبود و نظرشان فتاح بود که پدرخوانده ها نگذاشتند و تصمیم این گونه شد که رقیب به سمت دروازه خالی شوت کند تا قطعا گل شود!